

Apsurdnosti u velikom i malom svetu

Ako u velikom svetu nekoj vladi ne odgovara rezultat referenduma, jednostavno se referendum ponovi. Tako se desilo juna 2008. u Irskoj. Kod prvog referenduma o sporazumu iz Lisabona bio je ovaj sporazum odbačen od strane naroda. Nakon toga je pokrenuta jedna (dez-) informativna kampanja. Sa rezultatom drugog referenduma u oktobru 2009. vodeći krugovi su bili zadovoljni.

Jednostavnije, sa manje troška, ide to u malenom Dornachu u Švajcarskoj. Članovi Antropozofskog društva su se na ovogodišnjoj Glavnoj skupštini većinom glasova saglasili da ne produže mandat dvojici članova Uprave Bodo von Platou i Paulu Mackayu.

Već 26. marta napisali su ti još delatni članovi uprave Wittich, Sleigh, Kalkis i Girke „Dragim saradnicima na Goetheanumu“: „Kao što ste Vi već doživeli i čuli, većina prisutnih članova Antropozofskog društva odbila je nažalost predlog Uprave i vođstva Goetheanuma za dalje službovanje Paula Mackaya i Bodo von Platoa. (...) Nama je to veoma žao posle njihove 22-godišnje odnosno 17-godišnje delatnosti u Upravi.“ Zatim utvrđuju: „Paul Mackay i Bodo von Plato u svojoj saodgovornosti za Opštu antropozofsku sekциju pripadaju i ubuduće vođstvu Goetheanuma. Na tome se do daljega ništa neće promeniti. Samo što njihovi potpisi u povezanosti sa funkcijom u Upravi od ovog trenutka neće više biti delatni.“

Opšta sekcija je nadležna za rukovanje „Razredom“, koji je decenijama kroz spiritualne pretenzije za vođstvom potpuno pogrešno bio tretiran. U ovoj sekciji smeju dakle nadalje da diskutuju oni koji su odbijeni u jednom besprekornom postupku! Koliko malo to ima bilo kakve veze sa potpisima, zna se u svim banana republikama sasvim dobro kao i u njihovoj malenoj dornaškoj kopiji.

Ostatak Uprave je ovakvim pisanjem šutnuo nogom većinu glasača, a isto tako švajcarski zakon o udruženjima. U Dornachu važi očigledno posle kao i pre „više“ pravo, na koje se već pozivao Albert Steffen, naime „misterijsko pravo“.

Mi smo u poslednjem broju [„Evropljanina“] izvestili o karma-iluzijama u povezanosti sa Steinerovim Mihael-proročanstvom. Ovde još da dodamo, da se na pomenutoj Glavnoj skupštini pojavila jedna zaštitnica Paula Mackaya, koja za sebe misli da je Ita Wegman. Ona mi je pre mnogo godina u jednom privatnom razgovoru rekla osim toga, kako ona smatra da je Paul Mackay ponovo utelovljeni D. N. Dunlop! Tu treba sebi protrljati oči. Nije san! Zabluda-stvarnost na dornaškoj martovskoj Glavnoj skupštini. Da se prisetimo: Mackay je bio odgovoran za holandske oglase, u kojima se htelo zbog sigurnosti distancirati od nekog mogućeg „rasizma“ u antropozofiji („Ukoliko kod Steinera postoji učenje o rasama, mi se od toga distanciramo.“) Bodo von Plato je preporučio još 2002. „nikakvo pozivanje na Rudolfa Steinera“, da se sa „antropozofijom“ ne izazove veliko negodovanje. O tome smo izvestili u „Evropljaninu“.

I naš karikaturista je dao prilog ovoj temi. [U prvom planu karikature su Bodo von Plato – u ležećem položaju, spremu se da glasa i Paul Mackay – koji pravi balončiće od sapunice. U donjem levom uglu vidimo maketu Goetheanuma – napravljenu od peska!]

Platonic inspirations on the beach at Goa

Vratimo se do jedne velike banana republike: Slučaj trovanja Skripala [Sergei Skripal] u Salisburyu mogao bi se odvijati prema filmskom scenariju Alfreda Jarrya i Eugene Ionesca, nije manje absurdan od gore opisanih događanja. Hemijska analiza u jednoj švajcarskoj laboratoriji u Spiez u pokazala je napisletku, da otrov nije mogao biti pripremljen samo u Rusiji, već praktično svuda u svetu u nekoj laboratoriji koja je za to opremljena. Da li je to revanš za vojниke koje su Rusi ubili? Treba li jednostavno da se poveća NATO-budžet? Ili da se konstruiše izgovor za bombardovanje Sirije fatalnog 14. aprila? Tada bi trostruka nagađanja i tvrdnje u odnosu na „krivicu“ Rusije odgovarala pre nekom obrascu Makijavelija.

Thomas Meyer

Preveo S. N.